Ч. 67. Чернівцї, вівторок, дня 4. (16) липня 1895. Рочник XI.

БУКОВИНА

ПЕРЕДПЛАТА
на „Буковину“ разом з ілюстр. додатком „Недїля“ виносить:
на цїлий рік 10 зр — кр.
на чверть року 2 „ 50 „
„ місячно — „ 85 „
для заграницї 15 рублїв або 24 франків.
Поодинокі числа по 6 кр. в бюрі ґазет Л. Горовіца в Чернівцях, ул. головна ч 17.

ВИХОДИТЬ:
у вівторок, четвер, суботу і недїлю.

Редакция і Адмінїстрация „Буковини“ находить ся в Чернівцях (ул. Петровича ч. 2), куда всї дописи адресувати належить. — Бюро редакциї отворене щодня від 8. рано до 8. вечером

Що чувати з ревізиєю катастру податку ґрунтового?

На підставі закона з 24-го мая 1869 р. оцїнено доходи із землї, і від суми, добутої із тої оцїнки, приписано від 1-го сїчня 1881 р. теперішний податок ґрунтовий. Закон з 24-го мая 1869 р. приписує, що по 15-ти роках повинна перевести ся ревізия тої оцїнки, а саме сего року т. зн. з кінцем грудня 1895 р. припадає тота ревізия. Але як тоту ревізию перевести, в якім обемі, про се нїчо не постановляє тот закон. Такі постанови треба би що йно тепер видати і правительство внесло в радї державній проєкт устави о ревізиї катастру податку ґрунтового. Та ось вже лиш кілька місяців лишає ся на те, аби тоту ревізию перевести, а ще нинї устава та не ухвалена.

Ревізию тоту, як показує ся із проєкту устави, задумує правительство так перевести, що головна сума податку ґрунтового має лишити ся і на далї то та сама, що була доси, і що наново не буде ся землї цїнувати. Отже при ревізиї мали-б лиш дивити ся на те: 1) чи в тих 15-ти лїтах не настала яка тревала зміна культури (із лїса поле, з поля лїс, сїножать і т. п.); 2) чи в тарифі чистого доходу нема де якої разячої кривди; 3) чи нема яких помилок в тодишнім зачисленю до кляс доброти (чи того поля, що належало-б до 5-ої кляси, не поставлено в 1-шу клясу і т. д.), або 4) чи в тім часї не змінив ся ґрунт цїлковито.

Се все мало-б розслїджувати ся з уряду без реклямаций, і то по части мав би се робити уряд катастральний а по части комісиї краєві, котрих членів вибирає по половинї сойм, а по половинї іменує мінїстер скарбу. Дослїди комісий краєвих мала-б ще переглянути комісия центральна і тота комісия мала-б остаточно установити добуток дослїдів. Комісиї краєві повинні-б свою роботу розпочати ще сего року, і скінчити єї після думки правительства за 6 місяців, а після думки комісиї ради державної до кінця сего року.

Отсе зміст проєкту устави о ревізиї катастру податку ґрунтового. Взявши на увагу отсей проєкт а відтак уставу з 1869 р., котра о ревізиї нїчо не постановляє окрім часу, бачимо, що всї круги, котрих тота ревізия дотикає, чи то уряди податкові, чи комісиї краєві, чи то податники находять ся тепер в дивнім, а податники то таки в прикрім положеню. Може бути, ще проєкт правительства з малими змінами стане законом, але нинї він ще не закон, не закон і єго поодинокі постанови; нинї податники зовсїм не знають, як їм при ревізиї поступати.

Правда, уряди податкові і катастральні можуть вже тепер дещо робити, бо чи обсяг ревізиї буде більший чи меньший, все таки треба буде вперед розслїдити то, що проєкт вкладає на уряди катастральні, треба отже 1) виказати тревалі зміни культури. котрі вже тепер занотовані, 2) і тревалі зміни якости ґрунту. Скарбові уряди можуть проте спокійно розпочинати сю роботу, і они єї дійсно вже розпочали. Тай комісиї краєві вже вибрані, але не можуть нїчого починати, доки нема закона. А податники? Податники чекають, що то буде, бо податники нїчого більше не знають, як що ревізия має відбути ся, але як, що, куди — се поки що нїхто не знає.

Як тепер справа стоїть, то оно якось так виглядає, якби цїлу ревізию мали перепровадити уряди скарбові. Але в такім разї мусїли-б уряди податкові мати перед собою весь материял, мусїли-б знати всї хиба катастру податкового, а не лиш ті, що вже занотовані, і мусїли-б мати стілько моральної сили, щоб в тій справі заняли справедливе становище а не уважали себе стороною.

Годї сказати, що самі уряди податкові могли-б тоту ревізию добре і справедливо перепровадити. Зрештою і сам проєкт устави показує, що правительство так не гадає: оно хоче подїлити роботу межи орґани державні а заступників хлїборобства. Комісиї краєві мають складати ся переважно з рільників, а комісия ради державної хоче ту постанову ще й так змінити, щоби громади, товариства рільничі і видїл краєвий мали голос при

---

7)

ПОНАД ДНЇСТРОМ.

НОВЕЛЯ.

Написала

ЕВГЕНІЯ ЯРОШИНЬСКА.

—o—

(Дальше.)

VI.

В домі паньства Радоских робили ся великі приготовленя до весїля. Виправа була вже готова; тепер треба було ще причепурити покої, зладити їду та напитки. Три днї перед весїлєм розлягав ся по цїлій лїсничівцї крик гусий, качок, пацят і курий, котрих на смерть несли. Справдувала ся і тут приповідка, що кому весїлє, а курцї смерть. Емілїя, Галя і ще дві сїльскі дївчини прибирали покої. На стїни понавішували красних коверцїв і зеленої сосни. Зпоможи зелених листків виглядало кількоро великих зеркал, випожичених на час весїля у сусїдів. В салї, призначеній до танцю, поуставляли попри стїни лавочки, пообивані коверцями, навішали ще кілька ламп на прикрашених стїнах. Підлоги помили та позапускали воском, щоби було лекше танцювати. В суботу вечером було вже все готове, всї покої блестїли як у віночку, чисті, привітливі, пахучі. І кухарка впорала ся зі своїм дїлом, напікши богато хлїба, булок, тортів, тїст, та приладивши порубаний дріб до вареня і печеня.

Всї були з своєї роботи задоволені, лиш пан Радоский ходив чогось не в дуже добрім гуморі. Прийшовши до кухнї і побачивши ті приготовленя, сказав на пів жартїливо:

— Коли-б менї прийшло ся що тижня робити весїлє, то я з голоду згинув би. От якої тут їди сила, а я вже четвертий день не обідав! За тими вашими порядками та прилагоджуванєм забули ви відай про мене.

Єго жінка засьміяла ся, пішла до комори і винесла єму спорий кусень сьвіжої шинки. З'ївши єї та попивши пивом, відзискав доматор добрий гумор та пішов подивити ся по покоях. Похвалив свої доньки, що гарно прибрали комнати.

В недїлю рано пішла Емілїя з Галею в село де церкви. Перед церквою стрінули они Марию з Ольгою. Емілїя просила їх приїздити з зараня до неї, щоби помогли їй прибрати ся. Мария й Ольга балакали весело, але Емілїя була чогось мов би задумана. В церкві стояла тихо роздумуючи, що она покине вже веселе безжурне житє і вступить в иньше повне обовязків. Хоть буде єго провадити з любим чоловіком, то все таки жаль їй за родиною, за домом, за подругами. Роздумуючи так Емілїя розплакала ся й обтирала сльози білою хустиною.

Прийшовши до дому ходила Емілїя сумна, так що мати запитала ся, чи не хора она. По полудни вийшла тайком з дому і побігла в лїс. Їй хотїло ся бути на самотї, попрощати ті дорогі місця, з котрими цїле єї єство зросло, а котрі тепер треба-б покинути. Плачучи припала до зеленої лавочки під високим, розлогим дубом, на котрій она не раз сидїла з роботою в руках, з веселою піснею на устах. Голосно ридаючи, побігла на свою любиму прогалину з єї прозорим потічком й посилала єму свої прощаня. Нагадавши собі, що вже минув час, коли тут весело гуляла, мало їй серце не урвало ся за сими любими місцями, за сим зеленим, тїнистим лїсом. Здержуючи на силу плач, подивила ся ще раз кругом і думкою прощала ся зі всїм: „Прощайте, ах прощайте сьвідки мого дитинного віку і щастя!“

Помало, задумано вернула домів.

Там уже всюди за нею шукали. Мати, побачивши єї заплакані очи, аж в долонї плеснула. — Що тобі Бог дав, дївчино, що ти так заплакала ся! Як ти тепер перед гості покажеш ся з такими червоними очима? Та чого тобі плакати, чи не хочеш за Володимира йти, чи що?

переведеню ревізиї. Хоть отже властиві рекламациї будуть не допущені, все таки участь податників ґрунтових при ревізиї катастру була-б значна, і се зовсім справедливо.

Але коли-ж є такий намір, аби властителї землї мали голос при ревізиї катастру, тодї вже крайня пора — наколи той голос має мати яку вагу — щоб хлїбороби бодай сяк так приготовили ся до того; проте дуже се прикро, що доси устава ще не ухвалена, що доси отже не знати, як хлїборобів приготовити, а чере з те і серіозна участь властителїв землї при ревізиї стає майже зовсїм неможливою.

Наколи проект мав би стати уставою, то вже 1-го липня с. р. повинні-б були комісиї краєві розпочати свою роботу, бо для їх роботи назначено 6 місяців, а після ухвали комісиї ради державної мали-б они навіть вже покінчити всю роботу до кінця сего року. Таким чином постанова устави, що краєві комісиї мали-б для підготовленя потрібних робіт установляти комітети, не дасть ся вже хоть-би задля короткого часу перевести.

Нїхто чей не схоче перечити, що вибір комісий краєвих для переведеня ревізиї катастру лиш в такім разї може мати якийсь змисл, а роботи комісий, їх внесеня і ухвали лиш тодї можуть мати якесь значінє і вагу, коли тоті комісиї увійдуть в тїсні зносини з самими податниками. Длятого то доконечно було-б потрібно, аби загал податників ґрунтових, скоро комісиї розпічнуть свою роботу, сам вже добре знав, які бажаня має предложити комісиї, на які хиби має звернути єї увагу, поминувши вже те, що уряди катастральні розпочали вже свою роботу, і що хотївши ставити їм якісь жаданя, также треба було якось приготовити ся. Таж великі хиби і помилки в нашім катастрі всім знані! Нїхто препіць доси не журив ся, аби зазначити в катастрі якусь зміну культури, бо се не мало впливу на висоту податку; а великі короводи і повільність, з якими відбуває ся яка небудь справка в катастрі, в мапі, в ґрунтових книгах або і в табулї, і задля котрих часто забуває ся те, що було на початку, зовсїм ногодні зменшити байдужности ба навіть якогось страху у властителїв землї до всїх таких справок.

Що від тепер всї зміни культури мають вараз таки бути узгляднені, тота постанова проекту людям не знана, так само не знані і иньші постанови; і тут то лежить небезпечність, що всї роботи урядів катастральних будуть до нїчого. Та-ж і тепер обїжджає ґеометер від часу до часу села, та Богом а правдою сказавши, з того для евіденциї катастру нема жадного хожитку. Отже треба би впеpед властителїв землї поучити, яке значінє мають тоті питаня, а кождий господар загляне тодї до свого аркуша, порівнає те, що там записане, з тим що він дїйсно має, і відтак зголосить до уряду все, наколи побачить, що наступила де в єго господарстві яка тревала зміна культури, або що на якімсь кавалку змінив ся ґрунт.

А вже-ж зовсїм инакше стоїть справа з тими доходженями, котрі мали-б переводити комісиї краєві. Ті доходженя, коли людий до того не приготовить ся, будуть просто неможливі. Комісиї краєві, як сказано, мають розслїдити, чи нема помилок в тарифах чистого доходу, і чи нема помилок в клясифікациї що до доброти землї. Рідко коли тоті розслїди відносити ся будуть до поодиноких парцель і до поодиноких властителїв, а хиби, які тут мали-б усунути ся, можна лише винайти, порівнавши цїлі комплекси землї, цїлі повіти з собою, і доконавши ся про господарскі зміни в ширшім обсязї. Такі хиби не годен кождий господар про себе осудити а тим меньше виказати. Загальні прикрі обставини рільництва, як що цїна збіжа упала а продукция подорожшала, дотикають всїх зарівно; їх всї рільники однаково відчувають; длятого они не можуть при ревізиї зосібна увзгляднятп ся, аби сему або тому хлїборобови понизити тарифу чистого доходу. Таке загальне, всїх рільників в рівній мірі дотикаюче лихо можна лиш таким чином всунути, що знизить ся головну суму податку ґрунтового, бо се-ж властиво усе одно, чи від зависоко порахованого чистого доходу із землї знизити стопу процентову податку, чи знизивши суму чистого доходу, брати від тої суму той сам процент податку, що тепер. Такі загальні хиби рільництва поправити, се не є річ ревізиї, се не єї задача. Але-ж такі зміни, що зайшли лиш в однім або в другім повітї, а не всюди, або помилки при колишнім повітї, а не всюди, або помилки при колишнім помірі, зачерез що той або другий повіт нерівно тяжше оподатковано, оттакі хиби мають комісиї винайти і усунути. Отже передовсїм треба все одно з другим порівнати, у всїм розглянути ся. Такого перегляду не може мати поодинокий хлїбороб.

Коли-ж робота комісиї краєвої має мати якесь значінє, то она не може опирати ся лише на самих досьвідах і поміченя поодиноких членів комісиї, а треба, щоб самі властителї землї вказували єї теперішні хиби. Але бо поодинокі не годні пізнати тих хиб і на них вказати! Що-ж тут робити? — Треба доконечно властителїв землї обзнакомити з тим, що то є ревізия, і приготовити їх до неї. А се повинні зробити товариства господарскі краєві і повітові, і читальні. Передусїм повинні товариства краєві занятп ся тим, аби в найширших кругах обзнакомити і осьвідомити хлїборобів з проектом устави і пояснити єго як найдокладнїйше, бо хлїбороби нїчого з того не знають. Отже кождий хлїбороб повинен знати, яке саме мають для него значінє досліди урядів катастральних, що їх уже переводять; він повинен знати, що всякі пороблені ним зміни культури, наколи він їх тепер зголосить, зараз будуть мати вплив на вимір податку. Дальше повинні товариства краєві запитати всї товариства повітові, чи є в повітах які такі хиби, котрі мали-б усунути комісиї краєві, а товариства повітові повинні знов запитати читальні, громади, або поодиноких хлїборобів, аби могли добре на ті питаня товариства краєвого відповісти. Таким чином краєве товариство могло-б мати матеріял зі всїх повітів, могло-б той матеріял порівнати і відтак з цїлою силою упімнути ся, аби кривду усунено. До проекту устави о ревізиї катастру податку ґрунтового додано дуже потрібні зіставленя про результати реґуляциї податку ґрунтового, додано порівнаня межи давнїйшими а теперішними сумами податку ґрунтового, прилучено викази добутого пересічно чистого доходу в кождім окрузї кляснфікацийнім

Галя подивила ся на сестру й собі заплакала.

— От-так маєш — сказала мати — роби з ними що хочеш! Успокійте ся, не будьте дітьми!

— Як би я була знала, що менї буде такий жаль за вами, то була би не віддавала ся — сказала Емілїя.

— Але ти не підеш на завсїгди від нас — потїшала мати — преціньприїдеш нераз до нас з Володимиром, то будем часто бачити ся. Завсїгди не можемо бути в купі, Бог з тобою дитино, успокій ся, не плач, бо ще розхоруєш ся.

Мати довго вговорювала свої доньки, доки они не успокоіли ся і не пішли убирати ся.

Убравши ся в білу сукню, в міртовий вінок з довгим серпанком, виглядала Емілїя як уособлена невинність; єі бліде лице покраснїло, очи набрали блеску і засияли тихим, сумним, мов мелянхолїйним сьвітлом. Галя, також в білій сукні, повеселїла й тїшила ся наперед, кілько то она яко дружка натанцює ся.

Небавом заїхала бричка Лїсковских. Пані Лїсковска, що мала бути за матку, була в дорогій, шовковій сукнї. Мария вся в білому виглядала чудово. Зараз заїхали знов дві брички, були се Галицкий з своїми родичами й Орестом. Домашні привитали сердечно свою будучу родину, і запровадили їх всїх до заставленого перекусками стола.

Орест приступив зараз до Мариї зі словами, що єму належить ся найкрасший весїльний букет. Она усьміхаючи ся і червонїючи причепила єму міртовий букет з білими лентами. Приїзджаючі що хвиля гості не дали їм довго розмовляти; Мария причепляла всїм гостям весїльні букети, Галя була їй помічною. За час наповнили ся всї покої веселими, гарно повбираними людьми. Всї проходили ся по комнатах розмовляючи весело. Приїхали й Горецкі. Денис прибув окремою фірою і привіз з собою кількох своїх товаришів, котрих запросити велїв єму Галицкий. Поприїздили й другі паничі, шкільні товариші Галицкого, та зараз зачали анґажувати паннів до танців.

Сумерком позаїздили брички, щоби повезти цїле товариство до церкви на слюб. В першу бричку сїла суджена з маткою й з дружбами, в другу сїв Галицкий з дружками й паном Лїсковским, весїльним батьком. В других бричках їхала решта весїльного товариства. По слюбі всїли молодята з батьком й маткою до одної брички. Орест, котрий провадив Марию, поміг їй всїсти і не чекаючи Дениса та Галї, що мали з ними їхати, сказав фірманови гнати. Ніч була темна, при бричці молодих їхали два побережники на конях, з великими ліхтарнями в руках.

— Який би я був щасливий, если би ми обоє так тепер від слюбу вертали — сказав Орест, стискаючи руку дівчини. Она задрожала цїла й вирвала свою руку від него.

— На що ви менї се говорите? сказала обидженим голосом, в котрім тремтїли сльози.

— Чого ви мучите мене, коли знаєте, що я вас люблю, люблю над житє, над щастє моє й кожде ваше неприязне слово завдає менї нескажані муки. Марие дорога, люба моя, скажи менї, чи чуєш ти для мене хоч крихітку прихильности?

(Дальше буде).

кождого краю і т. д. З тих додатків можна-б богато дечого навчити ся, дещо собі пригадати, так прим. дуже важний поділ країв на повіти і округи оцінкові в цили реґуляциї податку ґрунтового; на той поділ могли б тепер оперти ся досліди повітових товариств що до хиб.

Оттак або подібно треба би зорґанізувати хліборобів до участи в ревізиї податку ґрунтового, наколи взагалї бере ся серіозно тоту участь, яку проект устави надає податникам. Тим більша шкода, що ще доси устава тота не ухвалена. З одного боку заведенє краєвих комісий вимагає, що-б хлібороби добре до ревізиї були підготовлені: з другого боку короткі речинцї, які для праць комісиї полишає ся, не дозволяють, аби добре приготовити ся. Тай се лихо, що якби навіть хто хотів розпочати приготовляти хліборобів до участи в ревізиї, не може знати, як приготовляти, бо устави ще нема, а без устави могли-б всякі приготовленя бути лиш поверховні і недостаточні. Така непевність в такій важній справі і в такій пізній порі дуже прикра. Буковиньский сойм краєвий ухвалив послїдної сесиї, аби виділ краєвий видав поученє о ревізиї, а его доси нема, і з огляду на те, що устави нема, і не може бути. На тім терпить интерес хліборобства. Ревізия катастру для хліборобів річ дуже важна. Добре би було, якби також і товариство „Просьвіта" не пожалувало гроша а казало кому тямущому розслїдити докладно справу і як найскорше видало книжочку о тій справі для науки наших хліборобів.

Письмо з Відня.

Відень, 10. липня 1895.

Вість, котру подав я вам про намірений поворот сецесіоністів словіньско-хорватских до клюбу ґр. Гогенварта оправдалась. Нинїшні дневники приносять письмо (з 11. липня) голови сецесіоністів, пос. Ферянчіча, до ґр. Гогенварта, в котрім Ферянчіч заявляє, що 10 его сторонників, котрі 26 падолиста 1893 р. виступили з клюбу консервативного, назад зближають ся до него та будуть іти рука в руку з консервативистами, хоч на разї застерігають собі назависиме становиско. Мотивом до того есть зміна ситуациї політичної, т. є. розпаденє коаліциї. Клюб ґр. Гогенварта, що числив тепер 54 членів, зискав 10 нових союзників.

Ґвнож можна сподїватись, що небавом довершить ся повне офіцияльне сполученє послів ческо-моравских з клюбом молодо-ческим. За те кн. Ліхтенштайн яко провідник социяльно-християньского сторонництва заняв трохи невиразне становиско супротив клюбу ґр. Гогенварта і клонить ся взагалї більше на німецку сторону.

В виду тих перемін насуваєсь питане, чи не належало би послам руским, що в своїм часї виступили з клюбу руского задля коаліциї, тепер змінити се становиско?

Вчера, в часї вечірного засїданя, при справі реформи процедури цивільної, промовляв пос. Підляшецкий. Річ его довша відзначилась добрим розумінем предмету, котрий обговорював. Бесїдник заявив взагалї в імени клюбу руского, що він годить ся на нову процедуру, котра від давнїйшої відзначає ся богато добрими прикметами, іменно: явностю розправ, переважно устним трактатованем спорного предмету, можливостию лекшого доставлюваня доказів правди для спорючої сторони і скороченостию. Пос. Підляшецкий взяв при тім в оборону судовництво галицке, до котрого деякі бесїдники (Ґец) відносились з недовірем. Хоч пора була спізнена, мимо того палата слухала посла руского з увагою. Слїдуючий по нім бесїдник, пос. Вашаті, мав ледви 10 слухачів. Навіть Чехи не слухали его. І тому вніс він сам, щоб закрити засїданє. Вашаті з кількома товаришами бавить ся ще заєдно в опозицію.

Хотя часописи дементують, будь то правительство намірило знести стан облоги Праги, то таки дементі се не має підстави, а виїмковий стан буде знесений.

Буджетова розправа поведесь дальше, але нема надії, щоб покінчилась перед 24. липня. Нинї стоїть на порядку дневнім міністерство фінансів, відтак прийдуть ще міністерства справедливости, рільництва і торговлї.

Дрібні вісти.

Чернівцї, дня 15. липня 1895. р.

Іменованя. Ц. к. Дирекция почт надала посади почтмайстрів: в Щуцинї Йосифови Стошкови, почтмайстрови з Пеняк, в Старім Санчи Стан. Каньовскому почтмайстрови з Розвадова, у Львові філія VII Люд. Уличці експедиєнтови почтовому з Синяви коло Максимівки, в Пеняках Вікт. Шараневичеви почтовому експедиєнтови зі Сгратина, в Гвіздци Тад. Хлямгачеви експедиєнтови з Луки малої, в Раві рускій на двірци експедиторови Володим. Менциньскому, в Янові коло Теребовлї Клярі Рудницкій вдові по почтмайстрі, в Розвадові Ін. Цельнерови почтмайстрови зі Старого Санча.

З буковиньскої ц. к. Ради шкільної краєвої. На засїданю дня 10-го липня с. р. рішено: Одноклясові школи в Горішних Шерівцях і Новій Жучцї переміняють ся на триклясові. Громади Букшоя одержала запомогу на будову школи в сумі 800 зр., а громада Веренчанка 2000 зр. Молодшій учительці в черновецкім предмістю Монастириска, Людвицї Мушка, підвисшено платню на 500 зр. молодшій учительці в Чернівцях, Камілї Вайсман, признано перший додаток пятилїтний в сумі 50 зр., учительку при висшій школї дівочій в Чернівцях Йоанну Ліндес перенесено до дівочої народної школи на семигородскій улици. Дальше поставлено внесенє в справі іменованя екзаминацийної комісиї для шкіл виділових і народних.

Устний іспит зрілости в черновецкій учительскій семинариї відбув ся на днях 4—11 с. м. під проводом краєвого шкільного інспектора Дра Тумліржа. До іспиту ставило ся 35 кандидатів взглядно кандидаток, а то: 28 питомців, 5 екстерністів, а 2 екстерністки. Сьвідоцтво зрілости одержали 23 кандидати і 1 кандидатка, межи ними отсї Русини; *Волощук* (з викладовою мовою руско-німецкою), *Евстафієвич* (руск.-нїм.) *Іваницкий* (руск.-нїм.), *Коверчук* (руск.-нїм.) *Коча* (руск.), *Лаґадин* (руск.), *Назаревич* (нїм.-руск.-вол.), *Порембский* (руск.), *Цента* (руск.), *Цопа* (нїм. руск.), *Чесниковский* (руск.-нїм.); з викладовою мовою нїм.-руск. злали іспит також 2 Поляки, а то: питомець *Малиновский* і екстерніст *Подвишиньский*; 3 питомців, а 2 екстерністів репробовано; 4 питомцям, 1 екстерністови і 1 екстерністцї позволено повторити іспит з одного предмету по вакациях.

Конкурс на посаду молодшого учителя при вижницкій народній школї для хлопців з викладовою мовою німецкою, а рускою і польскою мовою яко предмет розписаний з речинцем до дня 10-го серпня с. р. — Черновецка шкільна рада міска розписує конкурс на посаду молодшого учителя в предмістю Клокічка з річною платнею 400 зр. Петенти мусять виказати ся кваліфікацию з німецкої, рускої і волоскої мови яко викладової, а польскої яко предмет, дальше кваліфікацию, сьпіву, ґімнастики і гри на скрипцї. Речинець до кінця липня с. р.

Зміна властителїв. Село Гільче, сторожинецкого повіта, купив від Мариана Вавжинкевича за 250.000 зр. Август Корчак Ґорайский, член палати панів і голова галицких спілок для експльоатациї нафти.

Відслоненє памятника. Дня 3-го с. м. відбуло ся в Бережанах посьвяченє памятника, виставленого офіцирским корпусом ц. і к. 55-го полку піхоти та бувшими членами того корпуса на честь полеглих в війнї з 1866 року. Посьвяченє відбуло ся дуже торжественно при участи команданта XI корпуса ґенерала ґр. Шуленбурґа, духовеньства обох обрядів, представителів властий, депутациї офіцирів 9-го і 10-го полко драґонів, ради міскої і численно зібраного народу. Прибуло крім того й до 300 ветеранів-селян, бувших вояків того полку, відзначених медалями. По посьвяченю виголосив гарну промову командант полку Йосиф Мецґер, віддаючи памятник в опіку міста Бережан та звернувшись до зібраного народа і депутаций, пояснив в рускім язицї значінє памятника, та пригадав на славну минувшину полку.

Убийство. В селї Махнові равского повіта жили супруги Яків і Александра Гринюси в великій незгоді. Дня 4-го червня прийшов Яків в ночи пяний з коршми та убив жінку, а відтак заніс до публизької сусїдової кирницї та кинув єї у воду, а сам цїлий тиждень ходив від села до села та будьто не знаючи, де жінка поділа ся, питав за нею людий. Аж дня 11-го червня побачила сусїда, що в кирници плаває якесь тїло. Витягнули і пізнали убиту. Перед жандармериєю признає ся Яків до убийства.

Жертва грому. В суботу вдарив грім в хату селяньску в Давиденах-Зруб і убив Єлену, Шершень і одно теля. По нещаснїй матери лишило ся 4 дїтий.

Як ми переживаємо наше житє? Один статистик приглядав ся і студіовав людске житє довші лїта і прийшов до таких результатів: пересїчний чоловік жиє 50 лїт, то его білянс представляє ся так: 6.000 днів сну, 6.500 днів працї, 800 проходів, 4.000 на всякі приємности (тут вже вчислені неділї і сьвята), 1.500 днів на їду і питє, а 500 днів на слабости. Підчас того часу зїдає такий чоловік 17.000 фунтів хлїба (около 8.500 бохонців), 16.000 фунтів ріжного мяса, 4.600 фунтів ярини, яєць і риби, а випє около 28.000 лїтрів води і иньших напоїв. Тоті числа виглядають трохи неимовірні, а прецїнь мають они бути правдиві.

Траґічний випадок. Перед двома тижнями трафило ся таке нещастє. В Ростові над Доном оповістили афіши, що з міского огороду відбуде ся їзда аеронавти Красиньского бальоном а потім его скок з висоти 1000 стіп. Хоч вітер був дуже сильний, Красиньский такой продукував ся. З висоти 1000 стіп спустив ся зі знарядом, що хоронив его від надто скорого паданя, на землю. Тай сподохроном функціонував дуже добре, але сильний вітер поніс Красиньского на Дон, де він утопив ся.

Помер в Перемишли Дамян Чайковский, співластитель книгарнї „Зайфарта і Чайковского" у Львові.

ТЕЛЕҐРАМИ „БУКОВИНИ".

Відень, 15. липня. Судовий ад'юнкт Невечерель іменований заступником прокуратора в Чернівцях. — Професор при учительскій семинариї Серґій Шпойнаровский іменований професором рускої мови при черновецкій ґімназиї.

Ішль, 15. липня. Слятін паша був сегодня через цїлу годину у цїсаря на авдиенциї.

Сульден, 15. липня. З ґрупи Ортлєр в Альпах упали пять анґлїйцї; дві женщини тяжко ранені, решта легко.

Ціни збіжа і других продуктів.

—o—

Дня 13. липня 1895

	Львів.		Чернівці.	
Пшениця . .	від 7.80	до 8.2)	вд 6.75	до 7.—
Жито	„ 6.25	„ 6.75	„ 5.75	„ 6.—
Ячмінь . . .	„ 5.	„ 5.50	„ 5.75	„ 6.—
Овес	„ 6.10	„ 6.50	„ 5.10	„ 5.15
Ріпак	„ 9.—	„ 9.50	„ .—	„ .—
Горох	„ 6.—	„ 8.—	„ .—	„ .—
Вика	„ 5.75	„ 6.20	„ .—	„ .—
Льнянка . . .	„ .—	„ .—	„ .—	„ .—
Біб	„ .—	„ .—	„ .—	„ .—
Бобик . . .	„ .—	„ .—	„ .—	„ .—
Гречка . . .	„ .—	„ .—	„ .—	„ .—
Конюшина черв.	„ .—	„ .—	„ .—	„ .—
Конюшина біла	„ .—	„ .—	„ .—	„ .—
Конюш. шведск.	„ .—	„ .—	„ .—	„ .—
Кмин	„ .—	„ .—	„ .—	„ .—
Аниж	„ .—	„ .—	„ .—	„ .—
Кукуруза . .	„ 6.—	„ 7.—	„ 5.65	„ 5.73

Хміль 58.— до 59.— злр. за кільо у Львові, оковита за 10.000 літрів 14.25--14.75.

Передплатників, котрі в доручуваню „Буковини“ добачать якусь неправильність або котрим не достає якого числа, просимо се зараз подавати нам до відомости. Реклямация бракуючих чисел увільнена від оплати порта.

Видає і за редакцию відповідає Осип Маковей.

З друкарні Г. Чоппа.

